

udrede Beløb, som ellers Faderen skulde betale til dem. Det er jo rimeligt og heldigt.

Derimod maa jeg sige, at jeg har ikke saa ringe Betænkelse ved § 6 i Lovforslaget, som gaar ud paa, at saa snart der er indgivet Ansøgning om Separation eller Skilsmisse eller paabegyndt Retssag derom, skal Overøvrigheden, naar Hustruen derom fremsætter grundet Begæring, give Manden Tilhold om ikke at forrykke Fællesboets Stilling.

Det eneste faste Punkt, om jeg saa maa sige, i denne Sætning er Ordet „grundet“ — „naar Hustruen derom fremsætter grundet Begæring“ —, men hvad dertil fordres, er der kun en eneste Mand, som afgør, nemlig i København Overpræsidenten og udenfor København Amtmanden. Det er ham, som skal afgøre — og han har i saa Henseende en Myndighed, som ikke kan tilsidesættes f. Eks. af Domstolene —, om dette skal ske, saa snart en Hustru indgiver Ansøgning om Separation. Selv om Forholdet er det, at det maaske netop er hende, der er saa umedgørlig, at hun ikke er til at leve sammen med, skal hun alligevel, saa snart hun behager at indgive Begæring om Separation, og hvis hun synes, at Manden bruger lidt for mange Penge — maaske han i Øjeblikket har lidt bedre Indtægter, end han plejer, og har Lyst til at more sig lidt —, kunne gaa til Overøvrigheden; og derefter skal hun saa, naar hun fremsætter, hvad Overøvrigheden finder er en grundet Begæring, kunne fordrø, at det offentlige griber ind, idet nemlig Manden, hvis han overtræder et Tilhold af Overøvrigheden, er udsat for, at Skifteretten kommer og foretager Registrering af Boet. Det er jo en ganske overordentlig byrdefuld Bestemmelse for alle næringsdrivende, ja for enhver, hvis Bedrift overhovedet er af en saadan Art, at han maa have Raadighed over den for at kunne ordne sine Forhold saaledes, at han kan subsistere og drive sit Erhverv. Det gælder f. Eks. ogsaa for en Landejendomsbesidder eller enhver Mand paa Landet, som har Hest og Vogn; ogsaa for ham vil det kunne være generende, at der sker en Registrering, som udelukker ham fra nogen som helst Raadighed over sine Ejendele, saa længe som Sagen staar paa. Og hvor længe det er, kan man ikke vide; Separations- og Skilsmissesager kunne ofte vare Maaneder, ja halve og hele Aar. Der kan ofte være Tilfælde, hvor der skal skaffes Oplysninger i et saadant Omfang og under saadanne Forhold, at det er saare

vanskeligt at overkomme det, og at det tager meget lang Tid. At Manden under saadanne Forhold skulde være underkastet en saadan Regel, synes jeg er en meget betænkkelig Bestemmelse, og jeg mener, det i alle Tilfælde fortjener meget alvorlig Overvejelse, om man kan gaa saa vidt.

I Fortsættelse heraf findes i samme Paragraf den Bestemmelse, at fra det Tidspunkt, da Skilsmissesag er anlagt, eller Andragende om Skilsmisse eller Separation er indgivet, kan Justitsministeren, naar Omstændighederne særlig tale derfor, paa Hustruens Begæring foranstalte Underholdsbidrag paalagt Manden til Hustruen og de hos hende værende Børn, overfor hvilke Manden har Forsørgelsespligt. Det er en Bestemmelse, som man snarere kunde forsonse sig med, fordi det jo er rimeligt, at Hustruen og de eventuelle Børn skulle have noget at leve af, og det ikke i den Grad kan forrykke Mandens hele Stilling som det før nævnte Paalæg, hvorefter Boet eventuelt er underkastet Skifterettens Registrering.

Men det er altsaa kun et enkelt Punkt, jeg gerne vilde henlede Opmærksomheden paa til nærmere Overvejelse. I det hele taget finder jeg, at dette Lovforslag er anbefalelsesværdigt, og uagtet jeg mener, at det bør gøres til Genstand for nærmere Overvejelse i et Udvalg, er det mit Ønske, at det maa blive fremmet ligesom det andet Lovforslag.

Johansen: Jeg skal ikke opholde det høje Ting længe, idet jeg kan anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie. Det ærede Medlem, som nu satte sig, satte dette Lovforslag i Forbindelse med det før behandlede Lovforslag, og de hænge jo ogsaa saa nøje sammen, at det vilde være urigtigt, at de ikke skulde følges ad. Det ærede Medlem henlede særlig vor Opmærksomhed paa den Bestemmelse, at naar der er indledet Retssag om Skilsmisse eller Separation, maa Boet ikke forringes. Jeg synes, at en saadan Ordning er rimelig. Jeg tror nu ikke, at den Afgørelse, der vil falde i saadanne Tilfælde, vil blive saa generende. Jeg gaar ud fra, at den vedkommende Overøvrighed, her i København altsaa Overpræsidenten, naturligvis før den gaar til et saadant Skridt, som jeg vil indrømme kan medføre en Del Ulempe, vil sørge for at have fast Grund under Fødderne. Jeg kan i alt Fald godt tænke mig, at det i saadanne Tilfælde, hvor det viser sig, at det er Manden, der har forarsaget, at Konen er nødt til at